

[Stinus.]

ikke siges om parterne i Mellemøstenkonflikten; i stedet har en fortsat eskalering af de egentlige krigshandlinger fundet sted. Det sidste israelske forhandlingstilbud, der fremsættes samtidig med, at bombeangrebene fortsætter og med en truende undertone, vil næppe kunne godtages af de arabiske lande. Det samme gælder desværre nok det forslag, som den israelske udenrigsminister for et par dage siden fremsatte om afholdelse af en international konference om det palæstinensiske flygtningeproblem. Det må dog opfattes som et positivt tegn, at Israel erklærer sig villig til at deltage i en løsning af flygtningeproblemet, og man må håbe, at der ikke blot er tale om taktik i den øjeblikkelige situation, hvor Israel på grund af bombeangrebene mod Ægypten er udsat for voksende kritik.

Udenrigsminister Ebans udspil kan opfattes som et svar til præsident Nasser, der i søndags i et interview i New York Times udtalte, at en forudsætning for en fredelig løsning med Israel er, at flygtningeproblemet løses. Hvis man sammenholder denne udtalelse med en erklæring fremsat af Ægyptens FN-ambassadør for få dage siden om, at Ægypten er parat til at acceptere det amerikanske forslag til en fredelig løsning, som i efteråret blev fremsat af den amerikanske udenrigsminister Rogers, er der måske et spinkelt grundlag at bygge videre på. Det bemærkelsesværdige ved den positive ægyptiske indstilling til Rogersforslaget er i øvrigt, at Sovjetunionen og Israel har afvist planen. Præsident Nassers seneste udtalelser til det franske dagblad *Le Monde* må også opfattes som ægyptisk imødekommenhed. En erklæring fra Israel om villighed til at drøfte rømning af besatte arabiske områder mod en permanent fredsordning — hvilket ville være i god overensstemmelse med FN-resolutionen fra november 1967 — ville i den nuværende situation være et positivt israelsk tilbud.

Siden juni-krigen i 1967 er der sket en udvikling, som har kompliceret og forværret situationen, nemlig udviklingen af de palæstinensiske modstandsbevægelser, der er blevet en faktor af i hvert fald politisk betydning i de arabiske lande og vel også til trods for israelsk benægtelse heraf af militær betydning.

Af endnu større betydning end udviklingen af partisanorganisationerne er stormagternes våbenleverancer til området. Der har netop været megen omtale af salg af franske jagere til Libyen; men kritikken burde lige så vel rettes mod Sovjetunionens leverancer af våben til Ægypten og mod USAs løfter om våbenassistance til Israel. Til syvende og sidst er det efter vor opfattelse netop disse våbenleverancer, som holder krigen i gang. Til trods herfor er forhåbningerne om en løsning på konflikten paradoksalt nok fortsat knyttet til forhandlingerne imellem de fire stormagter USA, Sovjetunionen, England og Frankrig. Præsident Nixons negative udtalelser herom i går lover næppe godt i den henseende.

Det må være Danmarks opgave i FN sammen med andre FN-medlemslande at lægge pres på stormagterne for at få disse til sammen med FNs mægler, ambassadør Jarring, at finde frem til en løsning på grundlag af sikkerhedsrådets resolution fra november 1967.

Dagspressen kunne i tirsdags meddele, at et københavnsk kemikaliefirma var blevet idømt, hvad et enkelt blad betegnede som en kæmpebøde for illegal handel med Rhodesia. Det er et spørgsmål, om bøden er stor nok. Udenrigsministeren sagde i sit indlæg på FNs generalforsamling tirsdag den 30. september sidste år bl. a., at Danmark samvittighedsfuldt har bestræbt sig på at overholde og gennemføre de af sikkerhedsrådet vedtagne forholdsregler med hensyn til Sydrhodesia. Jeg er enig med udenrigsministeren i denne bedømmelse, og jeg mener, at denne politik skal fastholdes. Deri ligger også, at danske statsborgere, når de bryder FNs blokade, må straffes. Som en formildende omstændighed har det nu dømte firma bl. a. påberåbt sig, at mange andre firmaer har brudt blokaden. Det fremgår ikke af avisreferaterne, om der med denne udtalelse menes mange andre danske firmaer, eller om det var en udtalelse, der gjaldt verden som helhed. Hvis der skulle være andre danske firmaer indblandet i ulovlig handel med Rhodesia, må den faldne dom være en alvorlig advarsel.

Men Rhodesia-problemet kan ikke betragtes isoleret. Det sydlige Afrika er i øjeblikket inde i en udvikling, der hurtigt kan blive til fare for verdensfreden. Det gælder